ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. Z.**, zastoupený JUDr. Dagmar Kláskovou, advokátkou se sídlem Hradec Králové, U Soudu 388/1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. OAM-113/ZA-ZA05-ZA05-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2015, č. j. 32 Az 26/2015 - 29,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2015, č. j. 32 Az 26/2015 – 29 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové (dále „krajský soud“) dne 28. 7. 2015 se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. OAM-113/ZA-ZA05-ZA05-2015, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Shora označeným usnesením krajský soud žalobu stěžovatele odmítl, neboť z vyjádření žalovaného zjistil, že stěžovatel podal v téže věci žalobu ze dne 30. 7. 2015 k Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“). Krajský soud žalobu stěžovatele odmítl s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), podle něhož soud odmítne návrh, pokud o téže věci již probíhá řízení u soudu.

Stěžovatel napadl uvedené usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž

odkazuje na důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel považuje rozhodnutí krajského soudu za nesprávné, neboť řízení u krajského soudu bylo zahájeno dříve než u městského soudu.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že rozhodnutí krajského soudu nepovažuje za nesprávné. Blíže se k rozhodování soudu nevyjádřil a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení. Ověřil, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustný důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a v řízení o kasační stížnosti je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost je tedy věcně projednatelná.

Nejvyšší správní soud dále posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody.

Z ustanovení § 32 s. ř. s. vyplývá, že řízení je zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již řízení u soudu probíhá.

Při posouzení uvedené překážky řízení (litispendence) je tedy rozhodné, kdy žaloby došly soudům. Pro posouzení postupu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (odmítnutí žaloby pro litispendenci), naopak není rozhodující otázka místní příslušnosti soudu (srovnej závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2004, č. j. 4 Azs 189/2004 – 49).

Pro posouzení rozhodných skutečností věci si Nejvyšší správní soud vyžádal spis krajského soudu i spis městského soudu. Ze spisů vyplývá, že stěžovatel napadl totéž rozhodnutí žalovaného žalobou ze dne 27. 7. 2015, která byla doručena krajskému soudu dne 28. 7. 2015, a také žalobou ze dne 30. 7. 2015, která byla městskému soudu doručena téhož dne.

Z porovnání uvedených dat tedy plyne, že překážka litispendence nastala naopak v řízení před městským soudem. Usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby je tudíž v rozporu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto usnesení krajského soudu dle § 110 odst. 1věty první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne v novém rozhodnutí krajský soud (§ 110 odst. 2 s. ř. s.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu